СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 43. Джерзи Сити, Н. Дж., середа, 23. лютого, 1927. VOL. XXXV. No.43. Jersey City, N. J., Wednesday, February, 23. 1927. THREE CENTS

ФАРМЕРСЬКИЙ БЛОК ГРОЗИТЬ ПРЕЗИДЕНТОВИ БОРОТЬБОЮ

КОНҐРЕСМЕНИ ЗАПОВІДАЮТЬ КУЛИДЖОВИ ПІМСТУ ЗА ВЕТОВАННЄ ФАРМЕРСЬКОГО ЗАКОНА.

ВАШИНҐТОН, 19. лютого. — Проект фармерського закона, який ухвалили обі палати конґресу, а який предложено нині президентови Кулиджови до підпису, може легко довести до боротьби межи фракціями в рамах самої републиканської партії, бо члени так званого фармерського блоку заявили виразно прихильникам президента, що коли Кулидж важиться заветувати фармерський бил, вони підуть безоглядною опозицією проти нього.

Межи іншим заповідають вони, що будуть поборювати кадидата президентового на президента палати послів у слідуючім конґресі та будуть домагатися знижки тарифи.

Фармерські організації почали живу акцію за тим, щоби вимогти на президенті підписаннє фармерського била.

ЯПАН ПРИНЯВ ПРОПОЗИЦІЮ АМЕРИКИ ЩОДО РОЗОРУЖНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ. — АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ВДОВОЛЕНИЙ З ЯПАНСЬКОЇ ВІДПОВІДИ.

ВАШИНҐТОН, 20. лютого. — Американський уряд дістав нині урядову ноту Япону на американське запрошення на межинародну конференцію великих морських держав для обмеження морських зоружень.

Японський уряд у незвичайно чемній ноті приймає кожду пропозицію американського уряду та сподіється, що така конференція справді як найскорше відбудеться.

Американські урядники висказують велике вдоволення з японської ноти.

МІНІСТЕР ПОЧТИ ДАЄ ДОГАНУ ПОЧТОВОМУ УРЯДНИКОВИ ЗА ПОЛІТИКУ.

ВАШИНҐТОН, 20. лютого. — Ґенеральний постместер Ню вислав до Лудера, начальника почти в Шикаґо, листа з доганою за його політичну діяльність підчас виборчої кампанії в тому місті. Ню противиться тому, що шикаґовський постместер видавав заяви, з яких читачі могли мати враженнє, що заяви виходили від почтового уряду.

МОЛОДЯТА, ОБЖАЛОВАНІ ЗА ВЛОМИ, ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО „ЖИВОЇ ДІЯЛЬНОСТИ".

ДЖЕРЗІ СИТІ, 20. лютого. — В пятницю арештовано тут 23-літного Алвина Блека й його 21-літну жінку Елисавету, з якою він лишень недавно вженився. Арештовано їх як підозрілих за вломи. Арештовані без довгих допитів признались, що до 25 вломів у повіті Гадсон. Жінка помагала при тім мужови як сторожа.

УРЯД ЗАКЛОПОТАНИЙ КРІЗОЮ В КИТАЮ.

ВАШИНҐТОН, 20. лютого. — Американський уряд слідить докладно за подіями в Китаю та приходить тепер до переконання, що дальший поступ подій доведе до того, що американський уряд прикаже висадити на китайську сушу більший відділ війська.

ВЖЕ Й ЖІНКУ СТАВЛЯТЬ КАНДИДАТКОЮ НА ПРЕЗИДЕНТА.

НЮ ЙОРК, 20. лютого. — Американська письменниця Айда Клайд Кларк виступила в американськім місячнику „Сенчурі Меґезін" за місяць март з пропозицією вибрання жінки на слідуючого американського президента.

Авторка подає при тім три жінки як найкращі кандидатки, а саме Анну Морґан, Алісу Рузевелт Лонґворт та Рут Ганна Меккормик. Друга з них се дочка Рузевелта, а послідна се вдова по илинойськім сенаторі.

СЕНАТОР БОРА КРИТИКУЄ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ.

ВАШИНҐТОН, 20. лютого. — Сенатор Бора, голова сенатового комітету для заграничних справ, виступив тут на банкеті, уладженім з нагоди створення жидівського конґресу, з промовою, в якій остро критикував політику Злучених Держав супроти держав латинської Америки.

Бора зявив, що американська політика опирається на дереві й нафті, себто на економічних інтересах, а тимчасом вона повинна опиратися на справедливости. Він заявився теж за відкликаннем американських маринарів з Нікараґви.

СТРАШНА МОРСЬКА БУРЯ ЗДОВЖ ПОБЕРЕЖА НЮДЖЕРЗЬКОГО СТЕЙТУ.

АТЛЕНТИК СИТІ, Ню Джерзі, 20. лютого. — Ціле побереже Атлянтійського океану в стейті Ню Дерзі, навістила нині незвичайно сильна буря. Вітер, що дув зі скоростю 80 миль на годину, наґнав на береги филі незвичайної висоти, які знищили велике число прибережних домів, залляли доки й причали, затопили лодки й кораблики та зробили богато другої шкоди. Тисячі людий мусіло втікати зі своїх домів. Втрати в людях ще не обчислені.

В місті Бейвил, на Лонґ Айленд, буря затопила двощогловий скунер В. Т. Бел, котрий був наладований горівкою. Населення виратувало залогу, але забрало з корабля майже всю горівку.

ЩЕ БІЛЬШЕ ВІЙСКА ВИСАДЖЕНО В НІКАРАҐВІ.

КОРІНТО, Нікараґва, 21. лютого. — З американських воєнних кораблів висаджено тут нині 800 американських моряків. Одних з них вислано до міста Чінандеґа, других до Леон, де ліберальні війска загрожують війскам Діяса.

Через се в Нікараґві стали кружляти вперто чутки про американську інтервенцію.

ВЕЛИКІ ФРАНЦУСЬКІ МАНЕВРИ В АЛЬПАХ.

НІЦЦА, 20. лютого. Перший раз Франція відбуває в тутешних альпейських горах великі зимові маневри. Кажуть, що в той спосіб приготовляється до охорони перед евентуальним атаком з боку Італії.

БОРОНИТЬ ФРАНЦУСЬКУ ФЛЬОТУ.

ПАРИЖ, 18. лютого. Стефан Люзани критикує в французькій ґазеті „Матен" становище Америки в справі розоруження на мори, а обороняє Францію, вказуючи, що в 1929 р. Франція буде на мори слабша не тільки від Англії і Америки, але навіть від Італії. Він каже, що Америка по війні вже набудувала стільки великих воєнних кораблів, що вона стоїть на чолі всіх держав. Америка занедбала будувати поменші кораблі і тому тепер домагається обмеження великих, а є тільки за кружляками, які сама хоче будувати.

ХВИЛЯ АРЕШТОВАНЬ І ТРУСІВ У ЛЬВОВІ.

Львівська поліція розпочинає наново „спренжисту діяльність" на львівському ґрунті. Нема ночі, яка-б серед львівських Українців проминула спокійно. Труси та арештовання не перeминаються. Розпочалася хвиля арештовань увязненням двох братів Вербицьких, студентів університету. Їх арештовано на вулиці, в білий день. Яка дійсна причина цього арештування, ніхто не знає. Так само — з невідомих причин розпочала львівська поліція масові труси та арештування. Цими днями був трус у д-ра Ів. Ґижі та М. Осідача. Обох їх забрано на поліцію. Основний трус перевела польська поліція у д-ра Р. Дашкевича. Зі середи на четвер був трус у Я. Цурковського. Цієї самої ночі арештувала поліція М. Козланюка та Ан. Стефанишина. Трус відбувся також у Ів. Полюги та в Дм. Квасниці. В Академічному Домі арештовано студентів: Ґенґала та М. Ковалиська.

ФРАНЦУЗИ МАЮТЬ СТРАХА.

Французи бояться війни і длятого збрoяться що сил. Француз Бретон, званий у своїй вітчині „батьком танків", стверджує, що не менш як 781 винаходів закваліфіковано французьким штабом до катеґорії „практичнвих на випадок війни".

З ПОЛЯ ЛІТЕРАТУРИ Й МИСТЕЦТВА.

На останньому засіданні Української Асоціяції революційних драматурґів читано нову песу Панченка М.: „Коліївщина". Промовці в дискусії з приводу песи відзначили, що песа „Коліївщина" — перша українська історична песа, де автор зумів підійти до історичного минулого України без романтичного туману.

Петро Панч друкує в журналі „Червоний Шлях" оповідання „Без козиря" і готує до друку збірку нових оповідань, куди ввійдуть: „З моря", „Без козиря", „На колесах" і инш. Тепер опрацьовує оповідання „Парафін на рушниці", яке теж увійде до збірника.

Ю. Яновський написав повість „Байгород" і літературний сценарій „Фата морґана".

Ол. Копиленко закінчив оповідання: „Рана", „Буза", „Професор Омелько Карлючка" та працює над сатиричною повістю „Мухи в меду". Друкується дитяча повість „Пригоди пятьох друзів". Готує до друку збірку нових оповідань і переробляє книжку „Буйний хміль" для другого видання.

Павло Тичина готує збірки перекладів з турецьких та французьких поетів. Працює над великою поемою.

Аркадій Любченко написав оповідання „Образа" та „Одна хвилина". Працює над романом „Книга радости".

Гордій Коцюба закінчив оповідання „З того світу', що увійде в збірку оповідань, підготовлену до друку.

ЗАВЗЯТА ПРОЦЕСОВИЧКА.

Судовий екзекутор з Кросна не сподівався такої халепи, як ішов до села Добрешина фантувати річи за програний процес до Іванни Ґінальскої. Вона забарикадувала двері, сина поставила з сокирою при вікні і заявила рішучо, що до хати екзекутора не пустить, бо процесу ще не програла. На поміч прийшла поліція і по довших пертрактаціях стара процесовичка отворила хату. Але вечером зі злости, що їй зафантували річи і їх готов дістати її ворог, вона підпалила власну хату. Згорів дах, а вона з сином дістали дах у кримінaлі.

ҐРИПА В ЕВРОПІ.

Трумн не стало в Парижі — стільки людей вмирає там на ґрипу. Велика смертність хорих на ґрипу панує в Еспанії. Ґрипа поширилася вже майже на цілу Европу. В Галичині люде хорують на цю модну хоробу дуже численно, але від неї не вмирають.

„КАСОВЦІ" В ПОЛЬЩІ НЕ ДАРМУЮТЬ.

Що кілька днів випатрошують залізні каси з готівки, а поліція до цього часу не впала на слід тих спеціялістів. Минулої ночі дісталися касовці через пивницю до складу футер Штанд-Вольдман при вул. Ґолуховських, у Львові, напроти великого театру, і розпоровши касу, забрали 200 долярів і 1000 зол., а з складу кількадесять благородних кримських і сельскінових шкірок.

ОВОЧІ КОЛЬОНІЗАЦІЇ.

У Настасові, тернопільського повіту, де живуть мазурські кольоністи, вибудовано „Дом Людови". Між кольоністами і місцевими поляками почалося суперництво: хто дістане в управу молочарню у цьому домі. Коли дістав її мазур, місцевий селянин Замлинський попав у таку лють, що при керниці пробив його ножем. Можна уявити собі, як виглядають відносини між зайшлими кольоністами польськими і місцевим українським населенням, коли навіть самі польські селяни не терплять протеґованих кольонізаторів.

О. БУКШОВАНИЙ НА ВОЛІ.

Отаман Укр. Галицької Армії, командант бригади Січових Стрільців О. Букшований вийшов 31. січня ц. р. з львівської тюрми, куди був попав він після переходу на цей бік Збруча. Рівночасно вийшли на волю арештовані в звязку з вбивством куратора Собінського — Іван Бадівський і оба брати Яцури.

ДО ОРҐАНІЗАЦІЇ ВИСТАВКИ ПАМЯТИ М. ЛИСЕНКА.

Комісія для влаштування виставки М. Лисенка інтенсивно працює. Надійшло багато цікавого матеріялу, більшість якого передано в повну власність музею українських діячів мистецтва та науки. Одержано матеріяли від акад. С. Єфремова, родини Лисенка, родини Старицьких, Драгоманових, Ол. Пчілки, О. Кривинюкової, М. В. Лучицького, Г. Житецького, М. Грінченкової та инш. Одержано для виставки меморативні матеріяли від Всеукраїнської бібліотеки України та всі експонати памяти М. Лисенка від музичного т-ва ім. Леонтовича.

На останньому засіданні комітет для влаштування виставки М. Лисенка ухвалив між иншим вдатися через пресу до приватних осіб та музеїв з проханням надіслати до комітету меморативні матеріяли щодо Лисенка. Комітет в програмі вшанування памяти М. Лисенка з нагоди ювілею передбачає орґанізувати урочисту виставу „Тараса Бульби".

НЕ СКУЄШ ДУШІ ЖИВОЇ.

На зверх виглядає, що в Мароку війна з повстанцями покінчена. Одначе тільки на зверх. В еспанській частині Марока йде дальша вперта конспіративна боротьба туземців. Цими днями забили Ріфени 20 еспанських жовнірів. Еспанські власти підозрівають широко розгалужену військову змову повстанців.

ЩО РОБИТЬ ПОЛІЦІЯ НА КРЕСАХ?

По звідомленням із Коломиї, др. Данилович дістав для власної сторожі одного поліц. агента, який його не спускає з ока. Видно з того, що ні Данилович ні його опікуни не дуже то вірять в угодовість „почціве́го люду рускеґо".

СТИНАЮТЬ ГОЛОВИ СТРАЙКУЮЧИМ РОБІТНИКАМ

ШАНГАЙ, 20. лютого. — В Шангаю розгорівся страйк на великі розміри. Досі страйкує 80.000 робітників. Життє в місті завмерло, рух устав. Страйкують робітники бавовняних фабрик вся почта, всі трамваєві робітники, а рівнож і робітники при електричних заведенях, а далі страйкує велика часитна друкарів і других.

Поліція слідить за страйкарами і сильно їх переслідує. За один день стято голови 28 робітникам, а деякі жерела подають, що 90-ти, а їх повідрубувані голови повивішувано на палях на пострах. Мимо того страйк поширюється, а робітники сходяться і мітинґують. Страйк не має протичужинецького характеру, бо страйкують і ті, що працюють по хінських фабриках. Страйк той є більше виразом симпатій для кантонської армії, якого прибуття тут надіються.

АНГЛІЯ ТАКИ ДОГОВОРИЛАСЯ З КАНТОНСЬКИМ УРЯДОМ.

ЛОНДОН, 20. лютого. — Повідомляють з Ганков, що заключено договір між кантонським урядом а Великою Британією. Не знати ще основ, на яких заключено цей договір, який підписали: Чен, як кантонський міністер заграничних справ і Омлей, як висланник британського уряду. Відоме тільки те, що такі самі договори будуть заключені з урядом в Пекіні і з другими хінськими територіями. Найбільше всіх здивувало те, що Чен відступив від свого первісного домагання, яким він відмовився від дальших переговорів з Англією, коли вона буде надсилати до Шангаю свою армію.

Угода, яку заключено, відноситься до концесій в Ганков. По всякій правдоподібности британський уряд мусів згодитися на те, що ті концесії віддано тепер під мішану контролю, коли досі вони підлягали виключно контролі британській.

В ПАРИЖІ БЮТЬСЯ З КОМУНІСТАМИ.

ПАРИЖ, 20. лютого. — Сеї неділі прийшло в ріжних частях Парижа до сильних бійок між комуністами і їх противниками. Деякі бійки були кроваві, в деяких стріляли. Многих побито тяжко і ранено і треба було відставити їх до шпиталів.

ДЕ ДВА БЮТЬСЯ, ТРЕТИЙ КОРИСТАЄ.

ШАНГАЙ, 20. лютого. — На кантонську армію наступає не тільки армія полуднева з ґенералом Суном, але й північна з манджурським ґенералом Ченґом який рівнож наступає на Шангай. На дорозі одначе станув йому ґенерал Ву-Пей-Фу, старий його противник. Ву опановує провінцію Гонан, через яку треба пройти ґенералови Ченґови, а Ву не хоче перепустити його армії. Коли ввійшли перші частини ґенерала Ченґа на територію ґенерала Ву, він їх казав розброїти. З того найбільш раді Кантонці, бо в той спосіб можуть легше опанувати Шангаєм і другою територією.

ФРАНЦІЯ ЗАОФЕРУЄ СПЛАЧУВАННЯ ДОВГУ.

ПАРИЖ, 20. лютого. — Французький фінансовий аташе у Вашинґтоні Роберт Лякур Гайе дістав порученнє з Парижа предложити негайно секретареви Меллонови заяву французького уряду що до сплати довгів. Уряд зобовязується заплатити за цей рік ту квоту, яка припадає на Францію з титулу договору, який заключив з Меллоном амбасадор Беренже. Франція зобовязується далі платити згідно з тим договором, але самого договору на разі ратифікувати не буде. Так само погодила вона на разі квестію воєнного довгу зглядом Великої Британії.

По всякій правдоподібности вашинґтонський уряд буде противний тій пропозиції.

ПРУСЬКІ ОФІЦИРИ ЗАЙМАЮТЬСЯ КОНТРАБАНДОЮ.

ПАРИЖ, 20. лютого. — Парискій секретній поліції вдалося викрити цілу шайку пачкарів, які перепачковували з Німеччини до Франції величезні маси кокаїни і розвозили її тут по ріжних великих містах та продавали з великим зиском властителям нічних забавових клюбів, ресторанів і т. п. За одним замахом перевезли вони кокаїни на $1,500.000. При одній такій трансакції мали вони заробити $900.000.

Коли поліція впала на слід цеї банди пачкарів, прилапала Віктора Титенса, інжинера, який служив в німецькій армії, а разом з ним попали в руки поліції імена других пачкарів, які рівнож були нім. офіцирами, а по війні стали пачкарами.

НІМЦІ МАЛИ НАПАСТИ НА КАНАДУ В 1915 РОЦІ.

ВІДЕНЬ, 20. лютого. — Велику сензацію викликали тут спомини графа Карла Куно Куденґове, відомого пацифіста і творця Паневропи. В часі вибуху війни перебував він в Сеатл в Канаді і не міг ніяк вернути до дому, щоби вступити до армії. В Сеатл запізнався він з німецьким шпіоном „фон Г", який повідомив його, що він одержав припорученнє з боку військового аташе при німецькій амбасаді в Вашинґтоні, щоби призбирати відділ Німців з стейтів Айдаго, Ореґон і Вашинґтон і напасти з ними на канадійську територію. На щастє амбасадор Бернсдорф, коли його повідомлено про цей фантастичний плян, спротивився тому. Той сам шпіон повідомив його в якийсь час по тім, що він висадить у воздух о 9. годині вечером певного дня корабель з муніцією, призначений для Росії. І дійсно, коли Куденґове вечеряв з англійським послом, почув точно о 9-ій годині гук, а за якийсь час дістав повідомленнє, що корабель, який стояв в пристани, затонув.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES		ПЕРЕДПЛАТА	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи	
One year	$7.00	На рік	$7.00
Six months	$3.75	На пів року	$3.75
Three months	$2.00	На три місяці	$2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Загряницею	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$5.00	На пів року	$5.00
Three months	$2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свобода" 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЖОРДЖ ВАШИНҐТОН

Дня 22. лютого кождого року святкує американський народ урядове свято уродин Джорджа Вашинґтона. Урядові свята святкується часто без щирости, з простої формальности, для наказу. Не так воно є зі святом Вашинґтона. Кождий чужинець, який хочби на короткий час сюди приїхав, скоро догляне, що імя Вашинґтона є тут справді популярне, як імя найбільшого Американця. Коли Линкольна ще й по нинішний день не признають у південних стейтах, то Вашинґтонові уродини є святом для всіх стейтів північно-американської юнії.

За свого життя Вашинґтонови прийшлося перейти через справдішний перехрестний огонь лайки, чернення, закидів, плюгавлення. Як він вів війну за независимість американських кольоній від Англії, довкола нього стояла спершу тільки менчість народа. Поважна більшість була або ворожа або що найкраще байдужна до справи самостійности. Як його підтримували ті, що противилися американській самостійности, можна легко собі уявити. Що булоби з ним сталося на случай невдачі, теж не тяжко догадатися. Але навіть і тоді, як він уже довів до побіди та став президентом, ще й тоді не бракувало газет, які, вважаючи найку головною функцією газети, закидували Вашинґтонови найріжнійші нечесні, ба навіть злочинні вчинки. Нераз самий Вашинґтон признавав, що з нього робили просто кишенькового злодія.

Навіть у більше як сто літ після його смерти трафлялися люди, які піднімали проти нього найріжнійші закиди з його приватного життя. Не вхоронився він і смертю від кампанії лихословлення.

Та мимо всіх сих заходів чорнителів імя Вашинґтона лишилося в американській історії як імя великої людини. Американський народ згадує й все згадувати буде Вашинґтона за його незломну силу волі, яку він проявив, коли й він і американський народ виставлені були на тяжкі проби долі. За сю силу волі, з якою він ставив чоло всяким перешкодам, зі сторони ворогів і приятелів і природи, став він немовби втіленнем видержливости американського народа.

Коли вістка про його смерть розійшлася по Европі, сю вістку цілий світ приняв як удар для себе. І від того часу по нинішний день імя Вашинґтона остало нерозривно звязане в памяти людий, Американців і не-Американців, з американською републикою, яку він своїм таланом, силою волі та характером сотворив. І в Америці й поза Америкою він є Батьком Америки.

ЛЮДИ ЖИЮТЬ ЧИМРАЗ ДОВШЕ

Пересічний вік людини триває довше. З давніщих часів маємо лише недостаточні вістки. Але і з тих вісток видно, що ті нібито добрі давні часи були під здоровним оглядом у всякому разі гірші від нинішніх. Англія то країна, що має найдавнійшу здоровну статистику. Там на протязі пів століття випадки смерти в групі віку 0—5 літ зменшилися на половину, таксамо в слідуючих річниках, у границі віку 15—20 літ навіть на дві треті. Також вигляди життя старших людей уложилися корисніще, границя віку посунулася значно вперед. У Злучених Державах пересічний вік із початком 19-го століття виносив 35 літ, при кінці століття піднісся до 45 літ, у 1921. році виносив уже 58 літ. Від 16-го століття пересічний вік людини у Злучених Державах більше як подвоївся.

Таксаме зменшення смертности замітне в усіх инших краях. У Німеччині в 1871. році на 1000 мешканців було ще 31,0 померших і мертвороджених; у 1913 році се число впало до 15,8 при постійнім зменшуванні. В 1922. році виносило воно 15,1. Переходне зменшення в 1914—1918. роках пояснюється воєнними втратами. Також у Франції, Данії, Швайцарії та инших европейських краях можна ствердити постійне зменшування числа смертности.

Що поодинокі люде доживали виїмково високого віку, то знаємо на основі вістей з усіх часів. Напевно можна доказати кілька випадків, що люде доживали і 150 літ, ба на Мадярщині дожив один чоловік 185 літ! Один англійський селянин, що дожив 152 роки, на 120-му році оженився ще раз, а до 130-го року життя працював на полі. Один англійський селянин, що дожив 140 літ, мав двох синів 100 і 102-літнього. Як цікаві такі випадки, але вони все будуть відокремлені. Зате можна осягнути підвисшення пересічного віку. Як показується, це підвисшення вже зачалося.

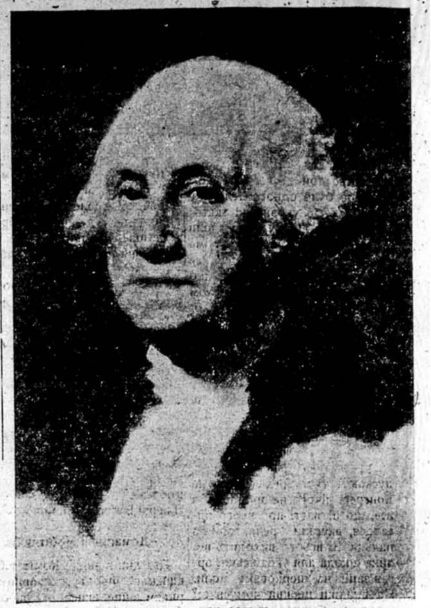
Тіло людини є так збудоване, що може осягнути 120 і більше літ. Карел доказав того, що вдержав людські тканки й органи ще довго при життю, хоч ресічного віку. Як показується, тіло, з якого виняв ті тканки, вже було згинуло. Розум, даний людині, позволяє продовжити вік. На загал більші звірята жиють довше. Лише чоловік жиє богато довше, як повиненби, коли величину його тіла порівняти з величиною ріжних ссавців. Це виїмкове становище завдячує людина тому, що може користуватися розумом.

І в щоденнім життю бачимо цей статистичний факт продовжування життя. Старі люде наших часів усюди працюють із незломною силою. В політиці й управі, в науці і торговлі, в літературі й управі всякого підприємства вони найкращі працьовники. Вони визначаються силою й охотою до життя, що дійсно виглядає на молодечу. Дальше дбайливість про здоровля помагає осягненню поважного віку.

Старі люде помало вмирають не наслідком старечої немочі і вичерпання життєвої сили, але найбільше наслідком недуг, які можнаби оминути. Хоч ті люде вмирають пізно, але таки передчасно. Бувший здоровний комісар Дерлінґтон ствердив, що лише 4 процент населення Ню Йорку вмирає в пізному віці. При розсліджуванні тих випадків смерти ствердив, що стареча неміч майже ніколи не була причиною смерти, лише нещасливі припадки або власне занедбання. То можна було оминути.

Новітні способи т. зв. „оперативного" відмолоджування не можуть в дійсности продовжити життя. Дійсно продовжити можна життя двома способами: піднести особисту відпорність проти шкідливих впливів. Від вчасної молодости треба жити мудро і помірковано. Розумне загартування зменшить небезпеку занедужання. Тіло повинно бути струнке; колиж на тілі забогато товщу, то товщ той обтяжує органи, а саме серце і кровоносні судини. Богато менше людей померло з голоду ніж з переїдження. Життя продовжимо також тим способом, що забезпечувати будемо себе перед причинами смерти, які можна виминути. Скорість новочасного життя і розбудова комунікації, самособою, побільшує нещасливі припадки. Але рівночасно новочасна медицина поступила так значно вперед, що може успішніще поборювати всякі пошести, внутрішні недомагання і хірурґічні недуги. Вже сама поміч при народинах і опіка при злогах значно зменшила смертність жінок. Нові досвіди, пороблені в ділянці діточих недуг, зменшили значно смертність немовлят. Давнійше немовлята найбільше вмирали на першому році життя; тепер ця смертність менша.

Дехто закидає, що хто бере життя легко, весело, той стається поверховним. Може бути, що такий чоловік є трохи поверховний під оглядом строго фільозофічним, але під оглядом здоровля він щасливий. Важним є, щоби не брати життя занадто песимістично. Сміх то знаменитий відмолоджуючий лік. То одинокий лік, якого не треба приписувати максимальну скількість. Хто щиро вміє розвеселити инших людей, хто не запрятує свого ума сумними думками, той є добрим лікарем і справжнім відмолоджувачем.

ДЖОРДЖ ВАШИНҐТОН.
22. лютого 1732. — 14. грудня 1799.

ДО НАШИХ ПОКУПЦІВ.

Отсим повідомляємо наших Шан. Покупців, що книжок за посліплатою (C. O. D.) з засади нікому не висилаємо.

Книжок на кредит також не висилаємо.

На такі листи, в котрих є замовлення на якісь книжки, а нема долучених рівночасно гроший (або віродостойних чеків чи моні-ордерів) за замовлені книжки, відповідати не будемо.

Всякі книгарняні замовлення полагоджуємо лише за попереднім надісланнєм належитости.

Книгарня „Свободи".

ЯК ТУРКИ БЕРЕЖУТЬ ЗАКОН?

В Туреччині — уложено закони на те, щоби їх сповняти. І так заборонено автомобілями гнати вулицями понад приписану скорість, а поліції приказано допильнувати, щоби хто не ломив цього закона.

І ось один поліцай побачив, що наближається авто з великою скоростю. Станув отже в середині вулиці і дав знак автові затриматися. Але той, що гнав автомобілем, думав, що поліцай тільки так жартує і впору скочить у бік, не здержав свого авта, ударив поліцая й убив його на місці.

Того самого вечера міська рада Константинополя ухвалила закон, що не можна їхати вулицями міста скорше, як десять кільометрів на годину.

Коли слідуючого дня ріжні пани приїхали до міста своїми автами, поліція арештувала не менше як сто пятьдесять людей за те, що їхали автами за скоро. Всіх заведено сейчас до суду і вимірено їм приписану кару. Кожний заплатив пятьдесять лірів грошевої кари і дістав пятьдесять буків. Грошеву кару заплатили без жадного клопоту, але буки зробили своє. Тепер в Константинополі ніхто не відважиться гонити заскоро автом.

А щоб часом шофер не забув, що має здержати авто на приказ поліцая, і на те видумали Турки практичний спосіб. Отож, коли поліцай побачить, що авто заскоро гонить, кидає з поперек дороги дошку з острими цвяхами і дає знак шоферові, щоб задержався. Коли шофер не задержиться на знак поліцая, то без сумніву задержиться, переїхавши через цю дошку.

Справді дивний спосіб у Турків береження закона, одначе їх метода показується вельми ужиточна.

В. Будзиновський.

ДУХИ.

Оповідання.

Пані Каміля, чи Камця Гайдишева, хоч мала велику і необдовжену каменицю, хоч дістала доброго мужа з гарною платою, бо ґімназійного професора... не була щаслива. Бодай все казала так своїм приятелькам. Що їй хибувало до повного щастя, не виявляла нікому, бо боялася, що її висміють. Лиш той, хто чув би ті проповіди, якими вона що вечера пращала свого мужа, коли він ішов до касина, або на якє засідання, був би вгадав, що професоровій боком лізти ті його „конференції і засідання", ті невинні партії вста в касині, які правильно продовжалися в шиночку до півночи і поза північ.

— Ромку! Бодай нині, бодай раз на тиждень прийди до хати перед десятою, — просила, коли професор, зівши вечеру, простягнув руку по капелюх. — Чи я все мушу сидіти сама?

— Нині прийду! — професор відповів, цілуючи жінку в чоло. — Безпечно прийду, бо нині засіданнє буде дуже коротке.

— Ти все обіцюєш. Але... затям собі! Як нині повториться се, що було вчера, то... Мені вже терпцю не стає.

— Не повториться, Камцю, не повториться!

— Дай ключ від брами. Як прийдеш перед десятою, то ключ тобі непотрібний.

Професор виймив з кишені ключ, повісив на цьвяху коло дверий і пішов. Вступив до сторожа камениці.

— Нині, Василю, не замикайте брами, — сказав, — бо я не маю ключа.

— А як поліція підгляне і скарає мене? — сторож замітив.

— Кару я заплачу. Тільки моїй жінці не кажіть нічого, бо кожда баба скупа.

— Добре, пане! — сторож відповів. — Але як вернете, застукайте до мене. Вийду і замкну на ключ.

Професор був вастителем, зглядно мужем властительки камениці, отже сторож мусів повинуватися. Обезпечивши собі вхід до хати, професор пішов до касина, де сів до тарока і програв одинацять корон. Очивидно витягнув їх з потайного фаху в своїм портфелю, про котрий жінка нічого не знала і не могла скontролювати, кілько муж програє, або взагалі пускає, не сповідаючися їй на що. З касина приятелі Гайдиша пішли на пиво, Гайдиш пішов з ними. По нормальним числі „бомб" пива вертав до хати, всунувши в праву кишеню камізолі десять гульденів двома пятками і сім крайцарів.

— Ти як вліз в хату, коли ключ тут?! — жінка крикнула, коли професор увійшов у спальню і засвітив свічку. — Чи ти зажартував собі з мене, обіцюючи прийти скоро? Чи ти...

Не докінчила, бо Гайдиш перебив. Витягнув з камізолі десять гульденів і сім центів, показав їх жінці і каже:

— Я нині троха засидівся в касині, бо карта йшла. Жаль було відходити. Ось що я виграв. Половину лишу собі, половину на тобі. І тих сім центів бери!

Гайдиш сів на ліжку біля жінки і на подушку поклав пятку, на пятку сім крайцарів. Жінка забула про ті громи, які рішилася була висипати на голову мужа. Всунула гроші під подушку і обернулася до стіни. Професор щасливий, що вибіг загал такий громозвід, та що буря, здавалось неминуча, — минула його, пішов до свого ліжка.

На другий день професор був з жінкою в театрі, отже мусів також з жінкою вернути до дому. Всеж таки бодай в театральнім буфеті ковтнув дві склянки пива. З оказії театру... ключ від брами опинився назад в його кишені. Третої днини Гайдиш знов сильно спізнився. Вини на щасливу карту вже не звалював, бо хоч би жінка увірила в його картярське щастє і злакомивши ся на тих пару корон, заніміла, то у нього грошей не було тілько, щоби що дні приносити жінці бодай пятку. Бо й лучалося, що програв, добре програв. Треба було вибрехатися иншою відгадкою.

— Я — жінка зачала, тай забула язика в роті.

— Сензація! — Гайдиш перебив. — Ярко Чубецький женяться з Наталкою Крайською.

— Що ти кажеш?! — жінка крикнула, аж підскочивши на ліжку. — Се не може бути. То якийсь злобний поговір.

— В касині всі кажуть так.

— Вдурів батьки? Таку гарну, таку добру дівчину, з таким маєтком давати мочиморді, картяреви, людині без чести і без совісти. Цілий маєток Наталки не вистане на сплату довгів сего батяра. Хиба вони не знають, що він на всі боки має обовязки? Всі знають, яке в нього широке серце і яка елястична совість... Може тобі тільки так причулося?

— Може люди брешуть, але я чув таке на мої власні уха.

— Завтра, скоро встану, побіжу до Рудецької. Спитаю, чи се правда. Вона все всьо знає. Як правда, треба буде перебити, щоби спасти дівчину... Ти добре чув? Може то про кого иншого була бесіда?

Муж не відповів, будьто би все спить. Він вже й справді всинув, а жінка ще робила собі замітки про неприродність такого подружа і про глупоту батьків дівчини, котрі, щоби доньку випхати в світ, дають її просто... на заріз!

На другий день показалось, що Рудецька нічого не знає, ні про такі заручини, ні про те, щоби Чубецький взагалі „бував" у Крайських. Від Рудецької професорова пішла до инших знакомих. І ціле пополудне сходила. Її запити в сім ділі скрізь викликували сензацію, але ніодна жінка не могла похвалити ся, що знає щось про катастрофу, яка будьто би грозила гарній, добрій і богатій Наталці Крайській.

Муж знов прийшов пізно, але жінка, хоч розсипалася, то не за його звичайний гріх.

— Ти за осел натеревенив тобі про Наталку? — питала. Не провіриш, чи правда і розносиш сплетні, котрі невинну дівчину осмішують.

— Я сего не вигадав. — Я тільки повторив се, що чув. І тої сплетні я нікуди не розносив, бо й з ніким про се не балакав. Я тільки, цілком довірочно, сказав тобі, бо знаю, що вмієш держати язик за зубами.

— Ціле щастє, що ти тільки мені сказав. Як би не те, то нині про се вже знав би вйіт і ціла громада. Всі баби в цілім Львові балакалиб про се, вобці на дахах цвірінькалиби. А так, до котрої я прийшла, жадна про се ще не знала.

У Крайських був нині судний день, чи, радше, судний вечір. Крайський кляв, Крайська кудкудакала, Наталка ридала заливаючися слезами. Не диво, бо хтось пустив поговір і осмішив дівчину. Що хвилини вскакувала до хати якась знакома Крайських і питала, чи се правда, що Наталочка віддається.

— Чи се правда, що робить таку добру партію? — додавала кожда, злісно підсміхаючися.

Коли професор, знов як звичайно, спізнився, в хаті ще було світло.

— Погано! — подумав. — Жінка ще не лягла. Дожидає мене. Очивидно, остро наряджена.

Відчинивши двері, він зігнувся в каблуку, викривив лице неначе з болю і застогнав.

Жінка, почувши ключ в дверях, мала на язиці слова:

— Чи ти, мочимордо, знаєш, котра година?!

Замість того, крикнула підбігаючи до него:

— Ромку, що тобі?!

— Чи то не та ковбаса, яку я на обід зїв таку велику порцію? Вона була мені підозрена... Ох!

— Ковбаса була цілком свіжа.

— На смак була свіжа, але потому мені відбивалося... Ох, ох!

— Я нічого не чую. Як мені не пошкодила, то чомуж би тобі...

— Мої літа! Не забувай, що ти о два роки молодша від мене. Твій молодий шлунок і кальоші справиш. Мій вже не годен. То мабуть запаленє сліпої кишки. Ох, ох... ох!

— Боржій до ліжка! На нещастє в хаті вже нема Франц-Йосифа. Рештy тої води я дала сторожиші, бо вже три дні пішло її.

— Тож то. Всьо пороздаєш, а твій муж нехай крепірує... Ох, ох!

— Боржій до ліжка! Запарю мяту, єбо ромен. Що волиш? Що буде ліпше?

— Вари, що хочеш, щоби лиш зараз... Ой, ой!

Гайдишева метнулася до кухні, Гайдиш раз-два роздягся і вліз під перину.

— Коби тої мяти і того ромену не знайшла! — думав. — Не знаю, чи по таким добрім пільзнері проплине крізь горло. Прикрий буде громозвід.

Жінка таки знайшла ромен. Запарила і принесла йому до ліжка. Він притулив чарку до уст і аж затрусився. По пільзнері справді не лізло.

— Коби жінка бодай на хвилю вступилася, — думав, — то я вилляв би до дискретної посудини і сказав би, що випив.

Але жінка не вступалася. На щастє прийшла йому добра гадка.

— Щоби заглушити болі і скорше вспути, добре було би до тої медицини дати краплю ди руму. Гадаю, що ти рум не дала сторожисі.

Жінка пішла по рум. Заки вернула, він встиг половину чарки хлюснути під ліжко. Коли жінка вернула з фляшкою, він сю половину поповнив румом. Будьто би рука схитнулася і так богато пішло проти його волі. Випив душком, дав жінці порожну чарку і впав на подушки.

— Вже лекше, — каже.

— Може зробити тобі горячий компрес? — жінка питає.

— Не треба. Вже від середини гріє. Ромен з румом перебє запаленнє сліпої кишки. Іди спати...

Ось такими громозводами Гайдиш відвертав громи, які йому грозили майже що ночи. Бо якась чудна була та його жінка. Була ворогом його нічного відпочинку при кухлику пільзненського пива. Деколи й при чарочці горівки. А в днину він ніколи не мав часу відпочивати. Правда. Жінка вже позволила йому відпочивати до години десятої. Хоч продовженне засідання не стояло на перешкоді брамове, бо хата була їх власністю, він мав ключ від брами і ворітного не платив, то жінка таки вперлася, щоби від десятої він був дома.

(Дальше буде.)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РОБІМ РОБОТУ СОЛІДНО.

Нюйорська українська греко-католицька церква св. Юра вислала була на Український Греко-Католицький Конґрес у Филаделфії двох делеґатів, а Братство при церкві св. Юра вислало було одного делеґата. В той спосіб українські католики з Ню Йорку зазначили свою участь у Конґресі -трома делеґатами. На Конґресі се могло робити вражіння, що Ню Йорк не лишень числом велика громада, але й свідомостю наших громадян. Не даром на нашу громаду дивляться очи всеї американської України.

Та по Конґресі показалося зовсім інакше. Від 29. грудня вже уплило немало часу, а нюйорська громада про Конґрес та його постанови знає тільки, що з ґазети. Се не є так богато, бо вороги Конґресу вже пускають тут брехні, що на Конґресі нічого не зроблено, а все, що в ґазеті про нього написалося, виссали редактори з пальця. Зі всього виходить велика шкода для української органiзації на церковнім поли. Провідники церкви чомусь сеї шкоди не бачуть і нічого проти сього не протидiлають. Приватно зачувати, що всі добачують шкiдливу діяльність гієрархії, але на верха то робиться все, щоби її удержати далі при дотеперішній шкідливій діяльности.

До того всего доходить передовсім через те, що делеґати на Конґрес у Филаделфії не скликали зборів українських католиків та не предложили їм звіту з Конґресу та не спитали громади, що вона хоче далі робити в справі теперішної боротьби. Якби хто не знав делеґатів на сей Конґрес, то подумавби, що се люди, які люблять почести для почестий, а не для роботи; що се люди, які люблять побиватися за делеґатство, але не розуміють обовязків, які вложені на кождого делеґата. Я знаю делеґатів особисто, і знаю, що се чесні люди, які просто проочили важний обовязок супроти громадянства. Тому я й позваляю собі пригадати їм отсей дорогою, що обовязком делеґатів кождої громади є скликати наради громади, яка їх вибирала в делеґати, предложити громаді звіт Конґресу, предложити ухвали та домагатися, щоби громада перевела в життє постанови Конґресу. Як ми будемо ухвалювати ухвали на те, щоби їх відтак не виконувати, то не можна відтак нам дивуватися, як нас люди будуть мати за дітий, які слова на вітер пускають.

Не дивитися нам на те, що хтось там буде з нас невдоволений. Нас вибрав нарід, щоби ми його представляли по своїй найкращій совісти та після свого найкращого уміння. Як ми знали найкраще, так ми зробили. Що се комусь не подобається, не наша в тому вина. Ще ся тої не вродив, щоби всім догодив. Щоби ми не зробили, все хтось буде невдоволений.

Добро нашого народа й добро нашої церкви вимагає того, щоби ми тепер робили, а не засипляли справи. Нам треба се зробити, щоби в наших піддержати віру в себе, надію в кращу будучність, полагодити спори та завести любов серед громади. Нам треба се зробити, щоби другі менчі громади не показували на нас пальцем.

Антін Куцик,
делеґат Братства Св. Йосафата.

СТРАЙК В ПАСЕЙКУ.

Причини і поширення страйку.

Дня 25. січня 1926 р. розпочався в пасейських текстильних фабриках страйк, який ще й досі не цілком покінчений. Того дня вийшли на страйк робітники фабрики Ботані Вустид Милз. Викликав його т. зв. „Юнайтид Фронт Коміті оф Текстайл Воркерз оф Пасейк енд Висиниті" під проводом тодішнього організатора Алберта Вайсборда. Причину до страйку дала фабрика Ботані Вустид Милз, проголошуючи 10-процентову знижку заробітної платні. Таку саму знижку проголосили й инші фабрики.

Дня 25. січня 1926 р. комітет робітників тої фабрики, під проводом предсідника Пенарісі, зажадав від заряду фабрики відкликання постанови про зниження платні. Заряд фабрики відкинув це домагання. Комітет повідомив про це робітників і всі робітники тої фабрики зараз же вийшли на страйк.

Того самого дня зачався страйк в Гарфілд Вустид Милз, яка є філією Ботані. Страйкарі обсадили обидві фабрики пікстами. На четвертий день вийшли на страйк робітники фабрики Пасейк Вустид Спининґ Милз. Дня 2. лютого до страйку прилучились робітники в фабриках Ґера Милз і Ню Джерзі Вустид Спининґ Ко.

Домагання робітників.

Два дни пізніще Комітет Обєднаного Фронту поставив зарядам вище названих фабрик, а також фабрики Форстман-Гофман Ко., слідуючі домагання: 1) Відкликання знижки заробітної платні і крім того підвижки; 2) Звернення робітникам тої суми, яку вони стратили через знижку; 3) Платня за „час і пів" за „овертайм"; 4) Сорок-годинний день праці; 5) Санітарні умови праці; 6) Трактування юнійних робітників на рівні з не-юністами; 7) Признання юнії.

Перші заворушення.

Компанії відкинули всі домагання. Страйкарі в числі 2,000 окружили фабрику Форстман-Гофман Ко. і кликали робітників, в ній занятих, до „симпатичного страйку" (заряд цеї фабрики платні не обтинав). Дня 8. лютого страйкарський похід знов вирушив під цю фабрику, але був спинений поліцією. Деяких провідників страйку заарештовано і покарано тюрмою. Дня 9. лютого 1,500 страйкарів знов зупинила поліція. Прийшло до бійки, в якій поліція. Прийшло до бійки, в якій поліція поводилась дуже жорстоко. Пішли в рух полісменські палки проти безборонних страйкарів. Деякі люде ще до нині терплять від тих побоїв.

Дня 11. лютого почався страйк також в фабриці Форстман-Гофман Ко. Почались поліційні репресії. Не було майже дня без сутичок між безборонними страйкарами і поліцією. Поліційні департаменти Пасейку, Клифтону й Ґарфілду доповнено всякою збиранниною ласих на авантури молодців. Арештування були на порядку дня. Арештованих не тільки саджали в тюрму, але й тяжко побивали. Кінна поліція була на кожному кроці. За жорстоку поведінку полісменів їх названо „царськими козаками".

Дня 25. лютого страйк поширився на фабрики шовку. На страйк вийшли робітники фабрик Донді Текстайл Ко. в Кліфтон, Юнайтед Піс Воркс в Лоді і Нешенал Силк Дайінґ Ко. в Іст Петерсоні.

16 тисяч на страйку.

Число страйкуючих робітників в той час дійшло до 16 тисяч. Заходи Комітету Обєднаного фронту, щоби викликати на „симпатичний страйк" робітників инших фабрик в околиці Пасейку і в Петерсоні, не повелись. Фабрики почали спроваджувати страйколомів з инших міст, а також знаходили їх поміж тими місцевими робітниками, які не мали досить розуміння, що страйк можна виграти лише при витревалости всіх страйкуючих.

Вісти про страйк, про поведінку поліції, про арешти і побиття страйкарів рознеслися по всій Америці й по світі. Поліція так розгулялась, що побивала не лише страйкарів, але також репортерів і фотографів американських дневників, які приїзджали до Пасейку для придбання відомостий про страйк на місци й для фотографовання бурливих сцен.

Страйк затягнувся. Минали тижні і місяці і надій на його покінчення було щораз менше. На збори страйкарів почали являтись визначні списокові посли, соціялісти, комуністи, письменники, провідники юній, редактори і ин. Деякі з них були теж арештовані, збори страйкарів в Гарфілді були заборонені поліцією на основі т. зв. „Райот Ект". Був арештований також Алберт Вайсборд, організатор страйку, який посеред страйкарів зумів зєднати собі великі симпатії. Так як страйкарі дивились на него, як на свого провідника, так уряд дітжених страйком міст і державний уряд дивились на него, як на небезпечного комуністичного агітатора, що став на чолі страйку не в ціли самого страйку, а в ціли поширення комуністичної пропаганди. Вайсборда арештовано в Пасейку і випущено за бондом в сумі 25 тисяч долярів. Відтак арештовано в Ґарфілді і випущено під бондом в сумі 5 тисяч дол. Однак ні його ні других позамісцевих бесідників, репортерів і фотографів не потягнено до судової відповідальности.

Поліція гуляє. Бомби.

Напруження росло. Поліція гуляла дальше. Збори страйкарів вона розганяла при помочи огневої сторожі, яка обливала страйкарів водою. Почались переслідування страйколомів страйкарами. Хати страйколомів обліплювано смолою і чорною фарбою, в них в ночі вибивано вікна, ломано огорожі та дерева, що їх окружали. Дійшло до того, що коло домів декчих страйколомів почали вибухати бомби і т. зв. „пекольні машини". Провідники страйку заявляли, що вони за це не відповідають. Декуди говорилось, що бомби були нічим иншим, тільки провокацією придуманою для зломання страйку. Вкінці вибухла бомба під домом Джана Гайиля. Поліція викрила 6 винних і тільки в січні 1927 р. вони на суді в Петерсоні признались до вини і були покарані тюрмою від 3 до 5 літ. Вслід за тим поліція арештувала знов пять людей, запідозрених в підкладанню бомб; одного з них, Поляка Вісневського, суд післав до тюрми на пять літ, инші чотири чекають ще суду. Між засудженими судом в Петерсоні на три роки тюрми є один Українець, Костомаха з села Снович, золочівського повіту, і оден Українець з Закарпаття, Похно.

Заходи коло покінчення страйку.

Всілякі установи, комітети, сенатори і конґресмени, ґовернор стейту Ню Джерзи, секретар Департаменту Праці Злучених Держав, намагались довести до згоди між фабрикантами і страйкарами. Однак їх заходи були безуспішні. Урядові установи вимагали відкликання страйку і поладнання спору переговорами між зарядами фабрик і страйкарами та резиґнації Вайсборда. Страйкарі не хотіли на це погодитись. Бували назначувані конференції провідників страйку, представників урядових установ і фабрик, — фабриканти не хотіли з Вайсбордом говорити. Вкінці почав заходи для покінчення страйку т. зв. Славянський Комітет, який назвав себе „Славік Каміті". Членами того комітету були: адвокат Ванечек, редактор Кошік і Андрій Палач (Словаки), незалежний угро-руський („русскій") православний священик Мих. Сотак, і Йосиф Маньковскі (Поляк). Той Комітет вважав, що Вайсборд повинен покинути провід страйку, та пропонував, щоби страйк перебрала Американська Федерація Праці. Фабриканти від початку страйку заявляли, що не будуть вести переговорів з страйкарами, доки на чолі страйку стоїть Вайсборд, — але згодились би переговорювати з Американською Федерацією Праці. Та коли Вайсборд відійшов, фабриканти всеж таки не думали йти на компроміс. Їх метою, видно, було зломати страйк і відібрати в робітників охоту до дальших страйків і до організовання юнії.

Тимчасом витревалість посеред страйкарів дійсно почала слабнути. Число страйкарів поменшувалось. Молодіж вертала до роботи. Правда, фабрики не могли працювати повною силою, але всеж у ряди страйкарів почалась закрадати деморалізація солідарности. Одні говорили, що з відходом Вайсборда, (горячого бесідника), нема чого дальше страйкувати, другі не довіряли Американській Федерації Праці, инші так вичерпались з невеликих ощадностей, що з нужди вертали до фабрик, инші прямо не хотіли вичерпувати своїх ощадностей, хоч могли не вертатись до роботи ще довгий час, а ще инші вертали просто з браку свідомости.

Перший відділ юнії. Горожанський Комітет.

Завдяки заходам віце-президента Юнайтед Текстайл Воркерз, Старра, в Пасейку зорганізувався перший відділ (локал 1603) тої організації, яка є секцією Американської Федерації Праці. Рівночасно почав заходи в цілі покінчення страйку т. зв. Горожанський Комітет. В склад того комітету входили: був. суддя Кебел, епіскопальний священик Талбот, католицький священик монсіньор Кернан, мейор Пасейку Мек Ґвавер, і угроруський прав. священик Сотак.

Перші успіхи.

Горожанський Комітет в порозумінню з Старром почав переговори з зарядами фабрик. 11. листопада підписано угоду з фабрикою Пасейк Вустид Спининґ Ко. Компанія погодилась признати робітникам право організуватись в юнію, взяти назад до роботи страйкарів, полагоджувати всі спірні питання через переговори. Страйкарі погодились на т. зв. „опен шап", тобто на право компанії брати до роботи неюністів.

Дня 14. грудня на таких самих умовах заключили угоду фабрики: Ботані Вустид Милз і Ґарфілд Вустид Милз. Дня 18. грудня таку саму угоду заключила фабрика Донді Текстайл Ко.

Тяжка справа.

Горожанський Комітет продовжував переговори з зарядом фабрики Форстман-Гофман Ко. Однак всього, чого можна було добитись з тою фабрикою, було се, що фабрика погодилась приймати до роботи членів законної юнії, під умовою, що та юнія буде організуватись поза фабрикою і не буде мати ніяких привілеїв. Дня 2. лютого страйкарі відкинули ту пропозицію 242 голосами проти 84 голосів.

Дня 14. грудня на зборах страйкарів тої фабрики провідники страйку знов радили прийняти угоду на основі тих умов, які фабрика ставить. Иншого виходу, вони казали, нема. Робітникам треба організувати сильну юнію, а прийде час, що їх умови будуть таки приняті. Більшістю голосів страйкарі згоду з фабрикою приняли.

Ще не покінчено страйку в фабриках: Ґера Милз, Ню Джерзі Вустид Милз, та Юнайтед Піс Дай Воркс, але є надія, що з тими фабриками буде скоро заключена угода.

Потреба допомоги.

Однак це не значить, що в Пасейку настали нормальні відносини. Фабрики, які підписали угоду, набирають робітників поволи. Можна числити, що 4 до 5 тисяч робітників ходить без роботи. Треба буде чекати може два, три місяці, а то й довше, заки всі повернуть до роботи. Тому робітничі юнії дальше збирають фонди на поміч тим робітникам, які не зрадили страйку. Та поміч особливо тепер потрібна, бо багато людей так виснажились страйком, що в них страшна нужда. Їх викидають з помешкань за неплачення ренту, нема чим дітей годувати, нема защо огріти хату, нема в що одягнутись.

Треба підкреслити, що в страйку Українці трималися на загал дуже гарно. Були, правда, такі, що не вміли видержати, верталось до роботи, а були й такі, що цілком не виходили на страйк. Але таких мало. Знов же ті, які вертали до роботи, робили це або з несвідомости, або з тяжкої нужди.

Пасейк, Н. Дж., 16. лютого 1927 р.

прот. **Іван Гундяк.**

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Отсим повідомляється членів Бр. св. Василія, від. 339, що місячні збори відбудуться в суботу, дня 26. лютого, в домі Укр. Громади на Савті під ч. 610 S. American St., о 4-ій годині попол., з тої причини, що зараз по мітінґу відбудесь баль нашого Братства, на якім присутність кождого члена і членкині конечна. Взиваєсь довгуючих членів, щоби вирівнали свої залеглости коли не хотять наразитись на суспенду. Ще кількох членів не відобрало собі своїх календарів за котрі Бр. заплатило вже 2 місяці тому, тож взивається їх, щоб прийшли і забрали їх. — І. Сорока, предс.; І. Білик, кас.; О. Будай, секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць січень 1927 р.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Товариство ім. Івана Франка, від. 172 У. Н. Союза в Вінзор, Н. Дж. Насюк Василь, Язвінський Вінцентій, Паду Константин, Махар Дмитро, Мороз Михайло, Романюк Михайло, Мокар Олена.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Яким Марія.
В. 2. Гальковин Текля.
В. 8. Олар Роман.
В. 9. Васюта Анна.
В. 11. Києвич Марія, Куратник Володимир.
В. 14. Люблинецька Анна.
В. 21. Михальовська Анна.
В. 26. Василефський Ігнатій, Маркович Василь, Мацейко Іван, Грунов Одекса.
В. 28. Прокуда Стефан, Шараменда Текля.
В. 31. Корсштитій Іван.
В. 32. Гутник Пилип.
В. 38. Зибон Марія, Зибон Іван, Бігуняк Йосиф.
В. 43. Стромчинський Казимир.
В. 45. Самуара Андрій.
В. 48. Катулька Микола.
В. 55. Подгорняк Григорій.
В. 59. Глива Олена.
В. 65. Ванца Іван, Шийка Іван, Гавранюк Михайло.
В. 67. Королишин Марія.
В. 70. Гиза Михайло, Сладик Марія, Шупинин Іван.
В. 72. Возняк Іван.
В. 77. Побуцький Іван.
В. 81. Куфер Яків, Лубунець Іван.
В. 86. Капустій Панько, Чеканський Стефан.
В. 90. Вольчанський Василь, Даніх Марія.
В. 102. Іващишин Розалія.
В. 108. Кушнір Григорій, Кушнір Олена.
В. 113. Лехман Юрій.
В. 116. Заранський Йосиф, Михальчишин Анна.
В. 121. Бойко Іван.
В. 126. Гордий Михайло.
В. 132. Палка Вероніка.
В. 133. Владика Дмитро.
В. 145. Басала Іван.
В. 147. Змінка Стефан, Сива Анна.
В. 158. Попович Петро, Дзидзан Марія.
В. 161. Цилюх Анна.
В. 164. Пішка Павло, Шесток Василь, Киник Теодор.
В. 167. Петришин Олекса.
В. 169. Буц Ева.
В. 170. Бульбас Петро.
В. 185. Романяк Олександра.
В. 193. Малішевська Стефанія.
В. 202. Вільчанська Марія, Баран Марія.
В. 204. Стефанишин Мелянія.
В. 217. Дмитрів Анна.
В. 218. Недоступ Володимир.
В. 226. Гарбінський Іван.
В. 245. Скоропад Марія.
В. 247. Прокоп Онуфрій, Труш Теодор.
В. 252. Тижанський Йосиф.
В. 268. Михайлечка Дмитро.
В. 273. Лібрук Михайло.
В. 283. Оліяник Евдокія, Саврин Марія, Зимняк Захарко, Кацік Стах.
В. 288. Школьний Стах, Газин Стефан.
В. 292. Музичка Емілія.
В. 295. Шпак Юлія, Шпак Григорій.
В. 296. Тулейбич Дмитро, Варчак Дмитро, Волошинович Ева, Боднарчук Парася, Беднарчук Анна.
В. 300. о. Волощук Микола І.
В. 305. Андрусів Петро.
В. 309. Подольський Іван.
В. 310. Братівник Микола.
В. 316. Соколовська Марія.
В. 317. Григулич Микола, Кондрасевич Анна, Барток Анна.
В. 319. Савчук Яків, Лизогуб Михайло.
В. 321. Геремеш Тацянна.
В. 322. Панцьо Марія, Сурма Христина.
В. 334. Пашковська Марія, Ганич Юлія, Тустановський Володимир.
В. 340. Щудлик Анна.
В. 342. Качмарський Іван, Споловичка Петро.
В. 344. Покітар Антоніна, Покітар Іван.
В. 345. Грецька Катерина, Грецький Іван, Оліяник Юлія.
В. 349. Гроновий Адам.
В. 357. Фарниик Микола, Возьний Стефан.
В. 356. Шкрібинець Яким, Шкрібинець Параска.
В. 358. Лабука Зофія, Остаф Марія, Вовна Катерина, Туцька Зофія, Адамович Стефан.
В. 359. Весоловська Катерина, Данилюк Юлія.
В. 364. Пекна Ксеня, Ольхова Агафія.
В. 370. Броков Олекса.
В. 388. Мамчин Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Царик Олена, Цьвонкала Анна, Чесляк Анна, Тима Іван, Мельник Текля, Мельник Катерина, Яворська Варвара, Чесляк Іван, Мельник Марія.
В. 20. Поглод Стефан.
В. 58. Коваль Андрій.
В. 81. Шелц Войцех.
В. 83. Кобільник Семен.
В. 102. Мацула Микола, Щур Теодор.
В. 133. Павлусь Стефан.
В. 185. Рибник Іван.
В. 217. Цимбаліста Олекса, Бардашевський Ілько.
В. 237. Житняк Іван, Житняк Марія.
В. 268. Евчин Василь.
В. 276. Яечник Іван.
В. 336. Воробель Дмитро.
В. 352. Шуригайло Розалія, Шуригайло Михайло.
В. 354. Валог Агата, Валог Людвік.
В. 361. Корбило Іван.
В. 367. Луців Данило.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Андрушко Стефан.
В. 12. Олекса Петро, Олекса Юстина.
В. 21. Гайний Роман.
В. 27. Станімир Ілько.
В. 37. Сиридинська Анна.
В. 86. Коваль Микола.
В. 90. Шарич Петро.
В. 97. Мельник Михайло, Мельник Текля.
В. 115. Скубак Ігнатій.
В. 118. Старух Іван.
В. 139. Маналаба Михайло.
В. 133. Сологуб Стефан, Сологуб Марія.
В. 143. Колба Юрій, Ландяк Павло.
В. 147. Оліяник Марія.
В. 178. Голота Володимир.
В. 204. Максимюк Михайло, Скуба Марія, Скуба Марія.

В. 292. Ковалишин Іван.
В. 295. Багда Михайло, Багда Анна, Багда Антоніна.
В. 320. Опар Марія.
В. 337. Семенків Йосиф, Семенків Іван, Семенків Петро.
В. 360. Костюк Йосиф.
В. 361. Гаврис Павло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Бабій Іван, Поліпко Петро, Смарклуцький Микола, Пилипко Магда.
В. 10. Антоні Петро, Хвалик Феня, Хвалик Семен, Хвалик Анна.
В. 23. Князевич Григорій.
В. 25. о. Грициак Василь, Павловський Григорій.
В. 31. Скірток Казимир.
В. 33. Черданяк Кароліна.
В. 40. Пелеський Іван.
В. 43. Маліничак Лашко, Маліничак Петро, Лучкевич Осип, Горот Андрій.
В. 45. Лівач Йосиф.
В. 59. Кабляк Іван.
В. 62. Козак Іван.
В. 63. Пелц Анна, Пелц Василь.
В. 64. Луб Юрій.
В. 65. Регула Франко І.
В. 68. Лаврик Берта, Лаврик Захарій.
В. 80. Крушинський Антін, Грицик Станислав, Сліжак Стефан, Гойванович Антін, Гойванович Марія, Крушинська Марія.
В. 94. Пятконич Павло.
В. 96. Кучерявка Юрій.
В. 99. Лещишин Анна.
В. 102. Лубінський Михайло.
В. 103. Шепта Петро.
В. 105. Ячишин Іван, Полянська Анна, Полянський Йосиф.
В. 106. Слободян Дмитро.
В. 113. Петула Петро.
В. 116. Костирка Михайло.
В. 118. Мазурчак Микола.
В. 122. Накальський Матвій.
В. 126. Тарас Федьо.
В. 149. Горіщний Андрій, Панчишин Микола.
В. 156. Кіс Іван.
В. 161. Радванський Михайло.
В. 168. Тіжий Клементій, Гиба Атаназій.
В. 170. Іскання Василь.
В. 177. Мартиневич Володимир, Миськів Тацінна.
В. 179. Лесів Петро.
В. 192. Будник Михайло, Дрозд Іван, Гундик Катерина.
В. 205. Коник Олена.
В. 206. Шевчук Розалія, Мельник Дмитро, Шевчук Петро, Козак Василь, Козак Ксеня.
В. 211. Саїй Василь.
В. 214. Шерейко Стефан.
В. 217. Нещук Марко.
В. 218. Стефанко Микола, Федок Іван.
В. 219. Нагай Онуфрій.
В. 221. Джіґановський Михайло, Спровеський Василь, Яськів Іван.
В. 222. Зелень Казимир.
В. 229. Яворський Йосиф, Ролоф Йосифа, Ролоф Андрій, Гарасим Евгенія.
В. 230. Сабо Яків.
В. 234. Кулинич Іван.
В. 235. Теплий Іван.
В. 243. Вишньовський Павло.
В. 266. Калітин Олекса, Горохун Лев.
В. 267. Білецький Кирило.
В. 268. Громяк Петро, Гемза Йосиф.
В. 269. Мошонка Пилип.
В. 273. Драбек Марія, Лех Григорій, Драбек Іван.
В. 274. Цебряк Марія.
В. 276. Магник Теодор, Тер Ева, Тер Михайло.
В. 294. Музика Стефан.
В. 304. Новак Михайло, Лабуда Василь, Гутник Петро.
В. 309. Лучинський Владислав.
В. 317. Ковальчик Теодор, Ковальчик Анастазія.
В. 320. Дубецький Юліян.
В. 326. Яцкович Марія, Яцкович Олекса.
В. 329. Лев Федор.
В. 332. Садовський Танас.
В. 337. Коваль Михайло.
В. 345. Домбровський Йосиф.
В. 355. Вінницький Антін, Ганкевський Дмитро.
В. 363. Піндур Стефан.
В. 365. Сливка Григорій, Мельничок Ева, Пастух Петро, Малик Юрій, Малик Іван, Мельник Семен.
В. 369. Сікорський Іван, Сікорська Юлія.
В. 385. Горбаль Стефан, Горбаль Катерина, Віцентій Матвій, Віцента Олена, Вересюк Марія, Вересюк Теодор, Томашевська Христина, Томашевський Василь, Процай Іван, Федушко Григорій.
В. 388. Кондратів Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 42. Мельник Текля, Мельник Михайло.
В. 48. Скубяк Ігнатій.
В. 55. Семенків Петро, Семенків Йосиф, Семенків Іван.
В. 61. Шрамкевич Данько.
В. 69. Гаврис Павло.
В. 73. Свідер Юлія, Свідер Юлія.
В. 94. Гула Олекса.
В. 133. Максимюк Михайло.
В. 132. Середицька Анна.
В. 170. Круглак Андрій.
В. 174. Ландяк Павло, Колба Юрій.
В. 189. Шарич Петро.
В. 192. Коваль Микола, Співак Іван.
В. 210. Ільчишин Яків.
В. 219. Ковалишин Іван.
В. 288. Капаук Текля.
В. 330. Станімир Ілько.
В. 364. Голота Володимир.
В. 365. Згура Тимко.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Лучкович Теодор.
В. 7. Войтановський Андрій.
В. 24. Жовнір Андрій.
В. 29. Пійко Григорій.
В. 34. Скроцький Богдан.
В. 90. Бродич Михайло.
В. 91. Подлужний Петро.
В. 113. Майорчик Антін.
В. 169. Кербаний Михайло.
В. 173. Яновцик Анна.
В. 221. Козак Йосиф.
В. 223. Варга Марія.
В. 282. Пиндус Тимко.
В. 316. Паручик Петро.
В. 330. Окрепка Марія, Рекрутяк Яким.
В. 332. Балицький Омелян.
В. 370. Кучірка Варвара.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця січня 1927 р. в У. Н. Союзі було повноліт-них членів	19.332
В місяці січні 1927 р. принято нових	135
В місяці січні 1927 р. принято наново	30
В місяці січні 1927 р. принято з перест. листами	32
В місяці січні 1927 р. принято з інших кляс обезпечення	11
Разом	19.540
В місяці січні 1927 р. суспендовано	137
В місяці січні 1927 р. відійшли з переступ. листами	25
В місяці січні 1927 р. відійшли до інших кляс обезпечення	11
В місяці січні 1927 р. померли	18
Разом	191
З кінцем місяця січня 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітніх членів	19.349

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	14
В класі А.	на $ 250	384
В класі АА.	на $ 500	5.704
В класі В.	на $ 750	894
В класі Б.	на $1000	11.961
В класі ВВ.	на $1500	225
В класі С.С.	на $2000	61

НОВІ РОДИ:

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	22
В класі О-1000	на $1000	14
В класі О-1500	на $1500	2
В класі О-2000	на $2000	1
В класі О-2500	на $2500	
В класі О-3000	на $3000	

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	11
В класі Р-1000	на $1000	15
В класі Р-1500	на $1500	
В класі Р-2000	на $2000	1
В класі Р-2500	на $2500	
В класі Р-3000	на $3000	

Обезпеченнє платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	18
В класі Е-1000	на $1000	20
В класі Е-1500	на $1500	1
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	
В класі Е-3000	на $3000	
Разом		19.349

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 8. Чолій Іван, Гарасимів Ольга, Гарасимів Петро.
В. 9. Лагуна Стефан, Лагуна Михайло, Лагуна Теодор, Васюта Марія, Васюта Іван, Васюта Олена.
В. 15. Чарнецький Станислав, Чарнецька Ольга.
В. 16. Брега Катерина, Махомета Петро, Махомета Марія, Махомета Михайло, Махомета Анна.
В. 21. Чубиняк Ольга, Чубиняк Володимир, Грех Павлина, Смик Емілія.
В. 28. Юськів Антін, Кущик Олена.
В. 34. Козюба Елисавета, Скринковський Йосиф, Трохимович Катерина.
В. 42. Дунець Володимир.
В. 47. Чабик Олена.
В. 58. Онищак Катерина.
В. 61. Королевят Н. Стефан, Скоробяк Йосиф.
В. 73. Дикун Іван, Дикун Ольга, Дикун Володимир.
В. 75. Поглод Анна, Поглод М. Стефанія, Поглод Стефан, Поглод Іван.
В. 81. Кравчук Анна, Кравчук Іван, Шуба Глафира.
В. 93. Кащишин Анна.
В. 95. Зіґба Марія, Зіґба Феня, Зіґба Анна.
В. 102. Біґановська Мирослав, Біґановська Юлія.
В. 107. Дуда Андрій, Дуда Анна, Матейчук Марія, Процишок Олена, Процишок Іван.
В. 108. Мельничин В. Михайло.
В. 109. Курник Катерина, Курник Павлина.
В. 114. Гайдук Дорота, Гайдук М. Анна.
В. 116. Беркита М. Володимир.
В. 131. Пронюк Гнат, Пронюк Розалія, Пронюк Анна.
В. 142. Лещак Микола.
В. 147. Каландяк Михайло, Позебанчук Евген.
В. 149. Фляк Григорій.
В. 151. Сенко Михайло, Сенко Василь.
В. 164. Гелетій Григорій, Мельник Анна, Мельник Микола, Мельник Олена, Мельник Марія, Мельник Ольга.
В. 205. Гліта Андрій.
В. 206. Боднар Володимир, Шпак Анна.
В. 209. Путник Галина.
В. 218. Степчук Павлина.
В. 223. Барнас Іван, Худоба Василь.
В. 229. Смолинець Анна.
В. 234. Кобрин Марія, Кобрин Ольга.
В. 237. Фіцик Ярослав.
В. 243. Співак Олекса.
В. 247. Босак Володимир, Босак Олена, Босак Анна, Босак Марія.
В. 265. Сорокач Марія, Сорокач Володимир, Сорокач Стефанія, Сорокач Михайло, Сорокач Петро.
В. 268. Гладчук Павло, Гладчук Зофія, Гладчук Володимир, Орлак Стефанія.
В. 270. Пігура Параскевія.
В. 273. Маряк Марія, Маряк Мих.
В. 281. Сеник Марія.
В. 282. Кашубінська Ольга, Кашубінський Володимир, Кашубінський Мирослав, Пастух Марія, Пастух Евгенія, Пастух Павло, Пастух Олена, Старовецький Іван.
В. 288. Барна Стефан.
В. 290. Петрик Василь, Петрик Марія.
В. 295. Шпак Анна, Шпак Йосиф.
В. 297. Шелестяк Іван, Войтович Марія.
В. 312. Овсяна Марія, Овсяна Павлина.
В. 317. Барток Кароль, Барток Марія, Кондрасевич Микола, Кондрасевич Микита, Кондрасевич Лев, Кондрасевич Юстина, Кондрасевич Петро.
В. 331. Роман Михайло.
В. 345. Грецька Катерина, Грецька Анна.
В. 361. Гулька Антін.
В. 365. Давид Катерина.
В. 385. Мандзюк М. Ірина.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Мельник Стефан, Мельник Ірина, Мельник Анна, Мельник Михайло, Мельник Володимир, Стасишин Іван, Стасишин Юлія, Стасишин Олена, Стасишин Марія, Щерба Марія, Стасицька Катерина, Щерба Дмитро, Щерба Анастазія.
В. 142. Наливайський Йосиф.
В. 237. Житняк Йосиф, Житняк Олена, Житняк Антін, Житняк Зофія.
В. 352. Шуригайло Стефан, Шуригайло Володимир, Шуригайло Стефанія, Шуригайло Володимир, Шуригайло Петро.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 3. Андрушко Теодор.
В. 204. Максимюк Олена, Максимюк Стефан, Максимюк Володимир.
В. 295. Богда Марія, Богда Валерія, Богда Михайло, Богда Михайло.
В. 320. Опар Марія, Опар Іван.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Поліпко Марія.
В. 10. Хвалик Василь, Хвалик Стефан.
В. 38. Тарбай Стефанія.
В. 80. Гойванович Олекса, Грицик Іван.
В. 105. Полянський Едвард, Полянський Йосиф, Полянська Бронислава.
В. 116. Костирка Олена.
В. 123. Славич Катерина, Славич Марія, Славич Іван.
В. 132. Гайдук Марія.
В. 142. Наливайський Теодор.
В. 165. Коцоловська Марія, Коцоловський Микола, Коцоловська Розалія.
В. 177. Мартиневич Фред, Мартиневич Ольга.
В. 206. Мельник Ярослав, Мельник Стефан, Мельник Богдан, Шевчук Богдан.
В. 230. Павелко Розалія, Павелко Петро, Павелко Іван.
В. 233. Кваснак Іван.
В. 242. Галупа Юлія.
В. 243. Вишньовська Геня, Вишньовський Володимир.
В. 266. Калітин Олекса, Калітин Анна.
В. 276. Бабяк Михайло, Бабяк Анна, Бабяк Іван, Бабяк Марія, Бабяк Катерина, Бабяк Розалія, Муральчик Анна, Муральчик Іван, Муральчик Марія, Петрищак Йосиф, Петришак Олена, Сисин Микола, Сисин Ілько, Сисин Василь, Сисин Петро, Зіндран Михайло.
В. 317. Ковальчик Андрій, Ковальчик Іван, Ковальчик Михайло.
В. 359. Гинда Михайло, Гинда Параскевія.
В. 364. Толочкевич Петро.
В. 369. Сікорська Марія, Сікорська Анна, Сікорський Дмитро, Сікорський Юрій.
В. 385. Томашевська Марія, Томашевський Володимир, Томашевська Анна, Томашевська Олена, Томашевський Данило, Віцентій Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцентій Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 73. Свідер Петро, Свідер Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 38. Бігуняк Йосиф, Тарбай Марія.
В. 45. Сампара Андрій.
В. 59. Глива Олена.
В. 65. Гавроняк Михайло, Шийка Іван, Ванца Іван.
В. 81. Куфер Яків, Либунець Іван.
В. 113. Лехман Юрій.
В. 147. Сива Анна.
В. 149. Бойко Катерина.
В. 161. Цилюх Анна.
В. 193. Малішевська Стефанія.
В. 219. Фурта Марія.
В. 245. Скоропад Марія.
В. 283. Зобків Марія.
В. 296. Голочак Іван.
В. 300. Годчак Михайло.
В. 357. Возьний Стефан.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 211. Славіцький Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця січня 1927 р. в У. Н. С. було дітей члeнів	11.714
В місяці січні 1927 р. принято нових	131
В місяці січні 1927 р. принято наново	24
В місяці січні 1927 р. принято з переступними листами	9
Разом	11.878
В місяці січні 1927 р. суспендовано	68
В місяці січні 1927 р. відійшли з переступними листами	2
В місяці січні 1927 р. відійшли до повнолітніх членів	20
В місяці січні 1927 померло	1
Разом	91
З кінцем місяця січня 1927 р. в У. Н. С. було дітей членів	11.787

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-ій за 25 ц. місячної вкладки	11.360
В класі 2-ій за 50 ц. місячної вкладки	427
Разом	11.787

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця січня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.046
В місяці січні 1927 р. прибуло: повнолітніх членів	17
дітий членів	73
З кінцем місяця січня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.136

У В А Г А

котру каждий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць січень 1927 р. як суспендовані або виключені за несплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (лютого) до своїх відділів і вплатити всі свої вкладки і залеглості до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до 28-го дня місяця лютого 1927, то в марті 1927 р. мусять вносити нові аплікації (просьби о принятє) коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як каждий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци січні 1927 р. взяли переступні листи, а єще досі не зголосилися до відділу котрого по їстнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци лютім 1927 р., бо на другий місяць, то є в марті 1927 р. стратять всі членські права і мусять бути принятими тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

І. Капітанюк, гол. рек. секр.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В БОСТОНІ.

Ввиду сего, що на боротьбу Гаркавенка приходить велике число публики, так, що саля єсе переповнена, і що богато людий вертається до дому, тому слідуюча боротьба відбудеться в четвер 24-го лютого, о годині 8.15 вечер, на великій арені на Сейнт Ботолф ул., Гаркавенко буде боротись зі Стасяком, побідителем Владка і Станіслава Збишка. Також буде боротись чемпіон Странгел Луис против Мек Гилла. Будуть виступати також і другі борці.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ.

Менаджер Гаркавенка Жак Пфефер підписав контракт, що Гаркавенко знова буде боротися в Ню Йорку в Арморі Гол, в понеділок, 28. лютого. На сей раз для Гаркавенка назначений індійський чемпіон в світі принц Вінго, ваги 275 ф. Його заангажовано спеціяльно для боротьби з Гаркавенком. Він прийде з Каліфорнії. Оголошення появляться у всіх часописах. Борба до побіди.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

БЛЮМФІЛЬД, Н. ДЖ.

Для Рідної Школи в Коломиї.

Першого лютого 1927 р. Українська Християнська Молодь Блумфільду і Нюарку закінчила цикль коляд і представлень на користь Рідної Школи в Коломиї. Заколядовано 63 дол. а з представлення 25 дол. — Разом 88 дол.

Гроші в сумі 88 дол. вислано до Рідної Школи в Коломиї.

Жертвували слідуючі:

По $5.00: Петро Ковальчук, Михайло Варницький; по $2: Сергій Гріх, Дмитро Гриців, Драпчук, Пішка Михайло, Білас $1.50; по $1.00: Іван Тарнавський, Василь Кузів, Шумський Олекса, Данило Чикало, С. Руговська, П. Білик, П. Канарок, Касіян Багрій, Гринько Карнаух, Михайло Карнаух, Н. Зубик, Микола Кутний, Грицько Романків, Іван Височанський, Литвинський, Захар Антонюк, Н. Височанський, Микола Яцентій, Кость Яцентій, Михайло Рудий, Семен Гура, Омелько Ковальчук, Василь Хомицький, Н. Тимчишин, Олекса Паньків, Височанський, Семен Чорпенький, Дмитро Соловій, Дмитро Гитота, Стефуришин, Лев Горман,, Антін Печений, Антін Самила, Іваськів, Степан Гарцула, Андрій Рудий, Павло Борчук, Андрій Борищук, Петро Костів, П. Козак, Катерина Веселовська, Василь Мельничук, Іван Левенець; по 50 ц.: Білоус, Сирович.

Брали участь в коляді і представленю на Рідну Школу в Коломиї:

Маруся Семенюк, Галя Драган, Оксана Драган, Евгенія Ковальчук, Ковальчукова, Стефа Гарцула, Юрко Фрузевич, Герман, Іван Пасічник, Олекса Паньків, Гриць Онищенко, Данило Козак, Осип Андрійчук, Антін Калина.

Колядник.

КОГУС, Н. Й.

Коляда на Рідну Школу і збірка на Просвіту.

Як кождого так і сего року з нагоди Різдва Христового пішли ми колядувати на Рідну Школу в старім краю.

Колядувати ходили отсі громадяни: Н. Заблоцький, І. Столяр, Д. Зальопаний, С. Фіялка і М. Петрик.

Жертви зложили слідуючі:

Укр.-Ам. Гор. Клюб $5.00; по $2.00: Д. Зальопаний, Н. Дубас, В. Сташко, Андрій Афінович, Н. Заблоцький, І. Столяр, М. Галашин, С. Фіялка, П. Ракочий, І. Зазуляк; по $1.50: І. Бобрівець, Гр. Базар; по $1.00: Ф. Богуш, Н. Рак, С. (мол.) Каспер, М. Процак, К. Пакулець, В. Копча, Т. Стрижинь, С. Міруцький, Е. Робіх, Л. Копча, М. Мазур, І. Міруцький, М. Назарко, Н. Назарко, В. Поврозник, П. Баюс, Т. Маліґловка, Л. Апостол, С. Постоловський, Н. Муляр, П. Нагумяк, Л. Саламандра, В. Люблинецький, К. Варениця, П. Лозинський, Ю. Мазуркевич, М. Барабан, І. Кречковський, М. Мазурик, В. Партак, М. Ціліньский, А. Мазурик, М. Прейзнар, І. Недільський, Ф. Гринчишин, М. Петрик, Афт. Афінович, В. Станько, І. Колосовський, Гр. Недільський, І. Коба, М. Говкович, Д. Мричко; по 50 ц.: Д. Кондрат, С. Каспер, С. Смітрик, В. Стахів, М. Рогожинський; по 25 ц.: П. Ільчишин.

Разом зібрано на Рідну Школу $74,75 (сімдесять чотири долари і сімдесятьпять центів.)

При тійже нагоді зложили на „Просвіту" у Львові слідуючі по $2.00: Д. Зальопаний, Н. Заблоцький, М. Галашин, П. Ракочий, І. Зазуляк.

Збірку на обі цілі в сумі $84.75 вислано до „Обєднання" в Филаделфії з призначенням вислати до краю.

Д. Зальопаний.